

fornødne Bistning, som her foreligge, vise, hvor vanskeligt det er at naae dette Maal. Hvorfor vil man indrømme Anvendelse af staaende Arrest under Leirsamlinger, naar man ikke samtidig dermed vil indrømme den under større Troppeamlinger? Det er fremhævet her i denne Sal ved Behandlingen af en anden Sag, at man i Stedet for de aarlige Leirsamlinger kunde ønske at have aarlige større Troppesamlinger paa et mere vidtuddragt Terrain end det, som Leiren tilbyder, Troppesamlinger i Lighed med dem, der foretages ved de tydske Hære, men er der da nogen Grund til ikke ved disse at give den samme Straffemyndighed og den samme Ret til Anvendelsen af staaende Arrest som i Leirsamlinger? Naar der findes Troppekoncentrationer Sted i Tilfælde af Ufred i andre Lande, vil der jo ikke alene være Anledning, men endog en ligefrem Opfordring til at kunne anvende staaende Arrest, men det vil ikke kunne ske, naar Loven affattes saaledes, som her er foreslaaet. — Dette er det væsentligste Punkt i hele Loven, og der er derom en skarp Meningsulighed tilstede imellem Ministeren og flere ærede Medlemmer af dette Thing. Om de andre Forslag, der foreligge, tror jeg, det vil være muligt, at vi kunde komme overens, thi uagtet jeg ganske vist maa anse det for betænkeligt ved Vædringsforslag at rokke ved et Lovarbejde, der er saa vel gjenneomtænkt og overveiet som det foreliggende, skal jeg dog ikke være uwillig til paa flere Punkter at slutte mig til det ærede Udvalgs Vædringsforslag, som ikke foreligge under dette Afsnit, men med Hensyn til de Vædringsforslag, der ere stillede under Nr. 31, 32 og 33 maa jeg udtale, at jeg ikke ser mig i Stand til at komme de ærede Forslagsstillere imøde; Forslaget under Nr. 33 kan jeg ubetinget ikke gaa ind paa, og Forslaget under Nr. 32 kan jeg heller ikke gaa ind paa af de Grunde, jeg har tilladt mig at udvikle. Jeg anerkjender det Smukke og Fortjensfulde i Bestræbelserne, men jeg tror ikke, at Krigsbestyrelsen ved at slutte sig til disse Vædringsforslag vilde naae de Formaal, den har stillet sig, og som den maa stille sig. — Imod Vædringsforslaget under Nr. 29, har jeg ikke Noget at indvende, men naar ikke, som det blev udtalt

af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schonheyder), et andet Forslag bliver vedtaget, har det ikke nogen videre Betydning. For at jeg skal kunne slutte mig til dette Vædringsforslag, er det imidlertid en Nødvendighed, at de andre Vædringsforslag, som ere stillede til § 202, blive vedtagne, hvorved den Straffemyndighed, som gives ombord i Krigsskibe paa Togt, bliver udvidet. — Efter saaledes at have gjort Rede for det Standpunkt, hvorpaa jeg staar, og hvorpaa jeg efter min bedste Overbevisning er forpligtet til vedblivende at staa, maa jeg anbefale det høie Thing at slutte sig til Lovforslaget, som det foreligger, med Hensyn til Straffebestemmelserne. — Med Hensyn til de øvrige Vædringsforslag, der ikke i dette Dieblit foreligge til Forhandling, tror jeg derimod, jeg vil kunne være i Stand til at vise en hel Del Smødelommen.

Termanen: Jeg skal kun fremføre et Par Bemærkninger for at begrunde min Afstemning over det egentlig brændende Punkt i det Afsnit, som vi her behandle, og selv med Hensyn hertil skal jeg efter den Begrundelse, som er gjort af dette Punkt nemlig Udvalgets Flertals Forslag under Nr. 33, være meget kort. Jeg skal villig indrømme, at, hvis dette Forslag bliver ophøiet til Lov, vil der derved være stet et godt og glædeligt Fremskridt i flere Henseender fra den nu bestaaende Tilstand med Hensyn til Straffebestemmelserne i Hæren, men saa villig som jeg indrømmer dette, saa ondt gjør det mig at erfare, at den høitæredede Minister ikke er i Stand til at kunne gaa ind paa de Betragtninger, som have ledet de Mænd, der have stillet det nævnte Vædringsforslag; thi det er min Overbevisning, at det er en Fortsættelse af de gamle forældede, ja, barbariske Straffemaader, som man nu har en Del af ved Hæren, og som det ligeledes er min Overbevisning i ingen Henseende er gavnlig eller bør bestaa. Den ærede Minister har søgt at svække de Udtalelser, som ere komne fra andre Medlemmer, og som gik ud paa at vise, at man ikke har slike Straffebestemmelser i andre Landes Hære. Jeg har hørt meget nøie efter den ærede Ministers Grunde i den